

UZASADNIENIE

Pozwami z dnia 27 września 2011 r. i z 22 września 2011 r. powódka M. B. wniosła o zasądzenie od Banku (...) S.A. w W. kwot 48906 zł i 47888,75 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu i kosztami procesu.

W uzasadnieniu obu pozwów wskazano, że powódka była zatrudniona przez pozwanego jako radca prawny, reprezentowała pozwanego w procesach, w których na rzecz Banku zasądzone wymienione w pozwie kwoty tytułem kosztów procesu. Zgodnie z art. 22 ust. 2 ustawy o radcach prawnych powódce przysługuje dodatkowe wynagrodzenie wysokości 65% kosztów zastępstwa procesowego przyznanych stronie reprezentowanej i ściągniętych od strony przeciwnej. Pozwana zbyła wierzytelności wynikające z wymienionych przez powódkę tytułów wykonawczych, wraz z wierzytelnościami o zwrot kosztów procesu, zamiast je wyegzekwować, czym uniemożliwiła ziszczenie się warunku, od którego zależało dodatkowe wynagrodzenie powódki. Wierzytelności były zabezpieczone rzeczowo, a więc możliwe do wyegzekwowania. Wobec tego zgodnie z art. 93 § 1 k.c. następują skutki prawne takie, jakby warunek się ziścił, wobec czego pozwany winien wypłacić dodatkowe wynagrodzenie. Łączna wartość zbytych wierzytelności to 75240 zł w pierwszej sprawie i 73675 zł w drugiej, wobec czego należne powódce kwoty to odpowiednio (...) i 47888,75 zł.

Po wydaniu w sprawach nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Bank wniósł od tych nakazów sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa co do kwoty 45.443,28 zł w pierwszej sprawie i o oddalenie powództwa w całości w drugiej, nadto o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu tego stanowiska w obu sprawach wskazano, że w wyniku rozporządzenia wierzytelnościami pozwana uzyskała jedynie ich częściowe zaspokojenie, wobec czego powódce należy się dodatkowe wynagrodzenie w wysokości proporcjonalnej do uzyskanego przez Bank zaspokojenia. Takie proporcjonalnie ustalone wynagrodzenie wynosi 3462,72 zł w pierwszej sprawie i 6079,94 zł w drugiej, przy czym co do pierwszej kwoty pozwana uznaje powództwo, a co do drugiej z uwagi na wypłatę wskazanej kwoty wnosi o jego oddalenie.

W sprawie o zapłatę 47888,75 zł powódka cofnęła pozew co do kwoty 3945,86 zł i zrzekła się w tym zakresie roszczenia, jednocześnie rozszerzając żądanie co do odsetek – wniosła o ich zasądzenie od kwoty 43942,89 zł (część powództwa podtrzymywana) od dnia 26.09.2008 r. (niesporna data uzyskania zapłaty za sprzedane wierzytelności) i od części cofniętej od tej samej daty. Cofnięcie powództwa w części powódka wyjaśniła w ten sposób, że na kwotę zapłaconą przez Bank składała się także kwota nie objęta pozwem (wynagrodzenie za sprawę B.). Ostatecznie na rozprawie w dniu 12.11.2014 r. powódka zażądała kwoty (...),45 z odsetkami od 27.09.2008 r., w pozostałej części cofnęła pozew, na co pozwana wyraziła zgodę.

W sprawie o zapłatę 48906 zł powódka ostatecznie zażądała kwoty 45443,28 zł z ustawowymi odsetkami od 27.09.2008 r. (dzień po zawarciu umowy przelewu wierzytelności), w pozostałym zakresie cofnęła powództwo, na co pozwana wyraziła zgodę (k. 223 akt P 85/12)

Powódka w toku procesu wskazywała, że bank sprzedając wierzytelności uzyskał dodatkowe korzyści (poza ceną) – zdobył szybki kapitał, pozbył się w pakiecie częściowo wierzytelności nieściągalnych, czym poprawił wskaźniki finansowe, rozwiązał rezerwy celowe, czym uwolnił kapitał, zmniejszył koszty dochodzenia wierzytelności i zaliczył do kosztów uzyskania przychodu straty poniesione na zbyciu. W ocenie powódki korzyści te osiągnięto jej kosztem, bez uwzględnienia jej interesów (jako że wynagrodzenie dodatkowe stanowi w dochodach powódki znaczącą kwotę i dopiero jej wypłacenie daje godziwą zapłatę za pracę, gdyż wynagrodzenie zasadnicze w ostatnim okresie wynosiło tylko 3300 zł netto), a więc niełojalnie, nieuczciwie, nagannie i sprzecznie z zasadami współżycia społecznego. Powódka wskazała też, że w pakiecie zbyt wierzytelności nieściągalne i takie, które miały wysokie prawdopodobieństwo zaspokojenia z uwagi na zabezpieczenia rzeczowe (hipoteczne), przy czym w wypadku skutecznej egzekucji zastosowanie miałby art. 1025 § 1 pkt 1 k.p.c. i 1026 k.p.c., a więc koszty zaspokojono byłyby w pierwszej kolejności i powódka miałaby prawo do dodatkowego wynagrodzenia.

Bank z kolei zaprzeczając niełojalnym działaniom wobec powódki podnosił, że wierzytelności były jego własnością i mógł dowolnie nimi dysponować. Bank wskazał, że nie uzyskał zaspokojenia kosztów procesu, częściowo zaspokojone zostały należności główne, przy czym kwoty przekazano nabywcy wierzytelności.

Sprawy zostały połączone do wspólnego prowadzenia i orzekania.

Wyrokiem z dnia 12 listopada 2014 r. tutejszy Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę 2.437,32 zł z ustawowymi odsetkami od 1 października 2008 r., umorzył postępowanie co do kwoty 4.499,30 zł oraz oddalił powództwo w pozostałej części, znosząc koszty procesu między stronami.

Na skutek apelacji powódki Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z dnia 24 września 2015 r. uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Szczecin – Centrum w Szczecinie, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach procesu w instancji odwoławczej. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd określił wytyczne co do dalszego postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. B. była zatrudniona w Banku (...) Spółce akcyjnej z siedzibą w W. (oraz jego poprzedniku prawnym) na podstawie umowy o pracę począwszy od 16 sierpnia 1994 roku do 31 maja 2010 roku, na stanowisku radcy prawnego, ostatnio w Departamencie Kredytów Trudnych Klienta Korporacyjnego w S..

Niesporne, a nadto świadectwo pracy na k. 4 części C akt osobowych powódki

W ostatnim okresie zatrudnienia jej wynagrodzenie zasadnicze brutto wynosiło kwotę 4560 zł.

Dowód: pismo z 3 marca 2010 roku k. 105 część B akt osobowych

M. B. reprezentowała Bank (...) S.A. w różnych postępowaniach sądowych. W toku postępowań sądowych i egzekucyjnych, w których powódka występowała jako pełnomocnik procesowy przyznane zostały na rzecz Banku koszty zastępstwa procesowego. Nastąpiło to w następujących sprawach:

- 1) Bank (...) S.A. ca (...) Sp. z o.o. w G., nakaz zapłaty z 25 września 2002r. Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, sygn akt VGNC 1142/02, zasądzone koszty zastępstwa procesowego - 3600 zł;
- 2) Bank (...) S.A. ca D. O., M. O. (1), nakaz zapłaty z 03.12.2003r. Sądu Okręgowego w Szczecinie, sygn. akt I Nc 4780/03, postanowienie Komornika SR w Szczecinie V. (...), k.z.p. 6660 zł;
- 3) Bank (...) S.A. ca Kopalnia (...) Sp. z o.o., L. K., (...) Sp. z o.o., nakaz zapłaty z 30.11.2004r. Sądu Okręgowego w Szczecinie, sygn. akt I Nc 495/04, k.z.p. 7.200zł;
- 4) Bank (...) S.A. ca M. G. (1), nakaz zapłaty z 29.11.2002r. Sądu Okręgowego w Szczecinie, sygn. akt VIII GNc 1345/02 , VIII GCo 25/03, Postanowienie Komornika I Km 321/03, k.z.p. 5460 zł;
- 5) postępowanie egzekucyjne przeciwko M. G. (2) postanowienie Komornika Sądowego w S., I KM 248/03, 7200 zł;
- 6) Bank (...) S.A. ca (...) Sp. z o.o. w Z., A. P., K. T., nakaz zapłaty z 07.1.2003r. Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, sygn. akt I Nc 224/02, postanowienie Komornika Sądowego I KM 1230/07, k.z.p. 9000 zł;
- 7) Bank (...) S.A. ca (...) Sp. z o.o. w S., nakaz zapłaty z 20.1.2003r. Sądu Okręgowego w Szczecinie, sygn. akt VIII GNc 1401/03, k.z.p. 7200 zł;
- 8) Bank (...) S.A. ca (...) Spółka z o.o. w M., nakaz zapłaty z 09.5.2008r. Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp., sygn. akt VII GNc 25/08, k.z.. 7200 zł ;

9) Bank (...) S.A. ca B. H., W. H., nakaz zapłaty z 16.12.2005r. Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp., sygn. akt I Nc 95/05, k.z.p..7.260zł;

10) Bank (...) S.A. ca J. D., wyrok zaoczny z 21.07.2006r. Sądu Okręgowego w Koszalinie, sygn. akt IC 395/04, k.z.p. 7.200zł;

11) Bank (...) S.A. ca J. F., wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z 29.9.2006r., sygn. akt I C38/04, 7260 zł).

Dowód: - kopie orzeczeń oraz pism egzekucyjnych k. 225 – 246

- kopie pozwów i zestawienia historii kredytowych – k. 766-780

Powyższe wierzytelności Bank (...) S.A. w W. zbył na rzecz (...) Podstawowego Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego, na mocy umowy zawartej w dniu 26 sierpnia 2008 r. (Transza A i B). W wyniku zawarcia ww. umowy pozwany uzyskał częściowe zaspokojenie wierzytelności objętych tytułami egzekucyjnymi, w których zasądzone zostały koszty zastępstwa procesowego w następujący sposób w sprawach:

Wierzytelność oznaczona jako (...) Sp. z o.o.” - cena sprzedaży wierzytelności została ustalona na 3267 zł, co stanowiło 1,2 % kwoty całej wierzytelności. Powódka z tego tytułu otrzymała 43,20 zł.

Druga wierzytelność została oznaczona jako D.M. O.. Wierzytelność tę bank sprzedał za 1.580 zł, co stanowiło 1,9% jej wartości. Pracodawca zapłacił z tego tytułu 126,54 zł. Ostateczna kwota wierzytelności przyjęta w tabeli załączonej do umowy przelewu wierzytelności to 82.010 zł. W postępowaniu egzekucyjnym należność główna z odsetkami na dzień 25.01.2007 wynosiła łącznie 76.447,61 zł.

Trzecia wierzytelność: Kopalnia (...), L. K. – koszty zastępstwa wynoszą 7.200,00 zł. Bank uzyskał zaspokojenie w kwocie 12.517 zł, co odpowiada 0,3 % kwoty wierzytelności, a pozwana zapłaciła 27,36 zł.

Czwarta wierzytelność: z powództwa pozwanego przeciwko M. G. (1), w której zasądzono koszty zastępstwa procesowego w wysokości 5460,00 zł. Bank uzyskał zaspokojenie w kwocie 3.282 zł, co stanowi 1,3 % kwoty całej wierzytelności. Natomiast pozwana zapłaciła 72,60 zł.

Piąta wierzytelność: z powództwa pozwanego przeciwko M.E. G. - zasądzono koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7.200,00 zł. Pozwany Bank uzyskał zaspokojenie w kwocie 5.849 zł, czyli 0,4 % wartości początkowej, a pozwana zapłaciła już niespornie 28,8 zł.

Szоста wierzytelność: z powództwa pozwanego przeciwko (...) Sp. z o.o., A. P., K. T.. Z pozwu wniesionego przez bank w tej sprawie wynika, że kredytobiorcą była spółka, a A. P. i K. T. to poręczyciele wekslowi. Kwota niespłaconego kapitału w tym wypadku to 500.006, a roszczenie z pozwu to 565.006,28 zł. Doszło do częściowego zaspokojenia jeszcze przed przelewem wierzytelności. Z postanowienia Komornika Sądowego z dnia 21 maja 2009 r. wynika, że wyegzekwowano kwotę 1.556,31 zł, tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Koszty zastępstwa procesowego pierwotnie zasądzone wynosiły 9.000 zł. Wierzytelność sprzedano za kwotę 198.699 zł, co stanowi 21,33 % ogólnej kwoty wierzytelności. Pozwana z tego tytułu wypłaciła powódce 1.919,70 zł.

Siódma wierzytelność: (...) sp. z o.o. - zasądzono koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7.200,00 zł, a Bank uzyskał zaspokojenie kwocie 26.412 zł (łącznie wskazane w trzech kolejnych pozycjach tabeli), czyli w 6,3 %. Pozwana zapłaciła kwotę 453,60 zł.

Ósma wierzytelność: (...) Sp. z o.o. oraz B.W. H.. Wierzytelności zawierające w nazwie (...) zostały wymienione w pozycjach 682 i 683 Transzy B przelewu wierzytelności. Dłużnik PHU (...) Sp. z o.o. oraz dłużnicy będący osobami fizycznymi o nazwisku H., to dłużnicy z tych samych dwóch umów kredytowych, przy czym spółka występuje jako dłużnik hipoteczny, a osoby fizyczne jako poręczyciele wekslowi. Koszty zastępstwa procesowego zasądzone od spółki

to 7.234 zł, a koszty zastępstwa procesowego zasądzone od osób fizycznych B. i W. H. to 7.200 zł. Pozwany bank uzyskał cenę sprzedaży wierzytelności wynoszącą łącznie 144.087 zł (86.404 zł + 57.683 zł), co stanowiło zaspokojenie w 22,3% wartości wierzytelności. Pozwana zapłaciła z tego tytułu 738,72 zł.

Dziewiąta wierzytelność: J. D.. Ten dłużnik odpowiadał subsydiarnie za dług spółki (...), jako członek jej zarządu. W tej sprawie zasądzone koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7200 zł. Pozwany Bank uzyskał zaspokojenie w kwocie 258 zł, co wobec kwoty całej wierzytelności wynoszącej 458.869 zł daje wynik bliski zeru. Zapłacono powódce 3,60 zł.

Dziesiąta wierzytelność: J. F. - zasądzone koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7.260 zł, a pozwany Bank uzyskał zaspokojenie w 0,7%. Pozwana wypłaciła 48,6 zł.

Dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności straconych z 26 września 2008 roku z załącznikami Transza A i B k. 39-52, 260-275, umowa przedwstępna sprzedaży portfela kredytów straconych z 26 września 2008 r. (Transza B) – k. 331-376 oraz pełna treść obu umów w załączniku do IV tomu akt,

- umowa przedwstępna sprzedaży portfela kredytów straconych z 23 września 2008 r. (Transza A) – k. 377-396, umowa przelewu wierzytelności straconych z dnia 26 września 2008 r. - pełna treść obu umów w załączniku do IV tomu akt,

- akta komornicze V Km 1710/04 w załączniku,

- odpis postanowienia Komornika Sądowego z dnia 21 maja 2009 r. - k. 326

- pozew przeciwko B.W. H. – k. 777

- orzeczenie w sprawie J. D. – k. 778

Do przelewu wierzytelności doszło 28 września 2008 r.

Niesporne

Obliczenie wartości wierzytelności na potrzeby późniejszej jej sprzedaży zawierało koszty jej dochodzenia, w tym koszty zastępstwa procesowego.

Sprzedaż wierzytelności nie miała związku z naliczaniem premii w ramach systemu MBO banku (dotyczącego dodatkowych zadań pracowników, lecz nie związanego z kosztami zastępstwa procesowego).

Dowód: zeznania świadka E. R. – k. 782-783, zeznania świadka M. S. – k. 783-784

Powódka wzywała do zapłaty pozwany bank uiszczenia kosztów zastępstwa, wskazując że ziścił się warunek wyegzekwowania należności.

Dowód: pisma z 16 września 2011 roku z dowodem nadania k. 20, oraz k. 247

Powódce została wypłacona kwota 3462,72 zł tytułem premii za koszty zastępstwa procesowego dochodzone w niniejszym postępowaniu.

Niesporne

Sąd zważył, co następuje:

Pierwotnie wydany w sprawie wyrok Sądu I instancji został uchylony, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania, wraz z określonymi wytycznymi Sądu odwoławczego. Jedną z nich była ponowna ocena terminowego wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego dnia 26 października 2011 r. w jednej z dwóch połączonych do wspólnego rozpoznania spraw – o pierwotnie nadanej sygnaturze akt IX NP 267/11 (a następnie IX P 171/12). Po prawomocnym odrzuceniu sprzeciwu od nakazu zapłaty postanowieniem z dnia 5 sierpnia 2016 r., do rozpoznania pozostało jedno z dwóch powództw – to o pierwotnej sygnaturze akt IX P 85/12, wniesione jako drugie z kolei. Powódka sprecyzowała swoje stanowisko procesowe w tym zakresie pismem procesowym z dnia 24 kwietnia 2017 r. (k. 820), wnosząc o zasądzenie od pozwanej kwoty 45.443,28 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 września 2008 r. W pozostałej części cofnęła powództwo za zgodą pozwanej, a Sąd umorzył postępowanie w punkcie I. wyroku na mocy art. 355§ 1 k.p.c. W załączniku do pisma powódka wymieniła 11 wierzytelności, co do których domaga się wynagrodzenia, stanowiącego 65% zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego. Żądanie to okazało się zasadnym tylko w niewielkiej części, w ramach której Sąd skorygował wyliczenia strony pozwanej.

Podstawę prawną roszczenia stanowi art. 22⁴ ust. 2 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, zgodnie z którym radca prawny jest uprawniony do dodatkowego wynagrodzenia w wysokości nie niższej niż 65% kosztów zastępstwa zasądzonych na rzecz strony przez niego zastępowanej, lub przyznanych w ugodzie, postępowaniu polubownym, arbitrażowym lub egzekucyjnym, jeśli koszty te zostały ściągnięte od strony przeciwnej.

Cytowany przepis przewiduje prawo radcy prawnego do premii – tak należy ocenić istotę tego świadczenia (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2013 r., III PK 4/13). A zatem spełnienie przesłanek pozytywnych i jednoczesny brak zaistnienia negatywnych rodzi prawo pracownika do przewidzianej tu premii.

Sporne stanowiska stron dotyczyły oceny charakteru prawnego sprzedaży wierzytelności przez bank i jego wpływu na nabycie prawa do premii wynikającej z art. 22⁴ ust. 2 ustawy o radcach prawnych, a także sposobu wyliczenia świadczenia.

Sąd podziela uwagi wyrażone w uzasadnieniu pierwszego – uchylonego wyroku w zakresie dotyczącym dopuszczalności przelewu wierzytelności przez pozwanego bank i nie będzie ich ponawiać. Podkreślenia wymaga, że to bank – jako strona postępowań, jest adresatem orzeczeń zasądzających koszty zastępstwa procesowego i dysponentem tych kwot. Powódce nie przysługują jakiegokolwiek prawa co do tychże kosztów. Przysługuje jej natomiast prawo do premii regulaminowej na warunkach określonych w art. 22⁴ ust. 2 ustawy.

W ocenie Sądu sprzedaż wierzytelności przez bank jest odpowiednikiem ściągnięcia świadczenia od dłużnika w rozumieniu art. 22⁴ ust. 2 ustawy o radcach prawnych. Celem tego przepisu jest bowiem partycypowanie przez radcę prawnego w kosztach zastępstwa procesowego zasądzonych prawomocnym orzeczeniem, w razie faktycznego zaspokojenia wierzyciela – jego mocodawcy. Skoro więc wierzyciel faktycznie otrzymuje zaspokojenie, nie w postaci bezpośredniego wyegzekwowania długu, lecz w postaci uzyskania ceny sprzedaży wierzytelności, to radca prawny również powinien w tym partycypować, ale w zakresie faktycznego zaspokojenia wierzyciela, czyli stosownie do ceny zbycia wierzytelności.

Świadkowie przesłuchani w sprawie potwierdzili, że kalkulacja ceny sprzedaży wierzytelności obejmowała również koszty dochodzenia tej wierzytelności, do których należy zaliczyć koszty zastępstwa procesowego. Nie można uznać, że sprzedaż miała odbyć się z wyłączeniem kosztów zastępstwa procesowego związanych z daną wierzytelnością. Nie wynika to również z treści umowy sprzedaży wierzytelności.

Wskazywane przez powódkę inne korzyści pracodawcy wynikające ze zbycia wierzytelności: podatkowe, związane z zarządzaniem ryzykiem oraz portfelem kredytów, pozostają bez wpływu na uprawnienie do premii radcy prawnego. Przeciwny wniosek doprowadziłby do nieuprawnionej wykładni rozszerzającej art. 22⁴ ust. 2

Sąd podziela dotychczasowe rozważania Sądu Rejonowego oraz Sądu Okręgowego co do takiej wykładni art. 93 § 2 k.c., która wiąże warunek z czynnością prawną, ale nie z ustawą. Poza tym nie sposób uznać sprzedaży wierzytelności za sprzeczną z zasadami współzycia społecznego, choćby ze względu na dodatkowe korzyści banku związane ze zbyciem wierzytelności, przywołane przez samą powódkę. Wykładnia per analogiam nie jest w tym wypadku dopuszczalna, ze względu na brak luki aksjologicznej w przepisach.

Powódka niezasadnie także twierdziła, że czynności egzekucyjne wykonywane przez pozwaną już po przelewie wierzytelności, wykluczają wpływ sprzedaży wierzytelności na jej uprawnienie premiove. Należy zauważyć, że pozwany bank przekazywał nabywcy wierzytelności kwoty ściągnięte już po przelewie wierzytelności, a to znaczy, że w tym zakresie nie był zaspokojony w rozumieniu art. 22⁴ ust. 2 ustawy. Stosunek zobowiązaniowy w postaci umowy zbycia wierzytelności należy przy tym oddzielić od samego wykonania tejże umowy.

Podstawę prawną roszczenia stanowi wyłącznie art. 22⁴ ust. 2 ustawy o radcach prawnych. Pracodawca realizuje uprawnienie pracownika w razie powstania przesłanek tam określonych. Z tego względu nie można wskazywać na podstawę w postaci art. 471 k.c. (dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi), ani tym bardziej na gruncie odpowiedzialności deliktowej z art. 415 k.c. (kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia). Jak już podano w pierwszym pisemnym uzasadnieniu Sądu Rejonowego - sprzedaż wierzytelności, zamiast skierowania ich do egzekucji, nie stanowi naruszenia zobowiązania Banku jako pracodawcy, ani też czynu niedozwolonego, a więc naruszenia zakazu czy nakazu obowiązującego bez względu na łączący strony stosunek prawny.

Sąd zrealizował także pozostałe wytyczne Sądu Okręgowego, a mianowicie włączył w poczet materiału dowodowego umowę zbycia wierzytelności (przyrzeczoną, a nie tylko przedwstępną) w całości. Stanowi ona załącznik do akt sprawy. Sąd wyjaśnił oznaczenie poszczególnych kolumn tabeli wierzytelności, stanowiącej integralną część umowy, co pozwoliło bez żadnych wątpliwości odszyfrować dane wynikające z tych tabel.

Wreszcie Sąd zbadał znaczenie używanego w umowie przedwstępnej, a także przyrzeczonej zwrotu „Alokacja ceny”. W punkcie 1.1.2 umowy przedwstępnej strony sformułowały definicję tego pojęcia, zgodnie z którą jest to alokacja części Ceny Ofertowej do pozostającej do spłaty kwoty głównej pojedynczego kredytu.

Alokacja Ceny Nabycia (ang. P. A., w skrócie (...)) jest pojęciem używanym w ekonomii i jako taka ma na celu identyfikację i oszacowanie wartości godziwej nabytych składników majątku – materialnych oraz niematerialnych, a następnie ich ujawnienie w bilansie podmiotu przejmującego (tak m.in. M. P., Wycena aktywów niematerialnych dla potrzeb alokacji ceny nabycia według (...) 3, Finanse, Rynki (...), (...) nr (...)).

W umowie przyrzeczonej jest mowa w punkcie 1.1 o przeniesieniu wierzytelności za pełną zapłatę Alokacji Ceny. Stąd należy pojęciu temu należy nadać znaczenie ostatecznie określonej ceny sprzedaży wierzytelności, po ich zgodnym oszacowaniu przez strony umowy.

Sąd włączył do materiału dowodowego także akta postępowań egzekucyjnych, aby ocenić, czy i na ile doszło do zaspokojenia pozwanej jeszcze przed sprzedażą wierzytelności. Tylko w niektórych przypadkach wypożyczenie akt komorniczych było możliwe – kilka z nich zostało już wybrakowanych lub w inny sposób zniszczonych.

Po prawomocnym odrzuceniu sprzeciwu przedmiotem żądania jest premia wynikająca z 11 spraw, w których zasądzono na rzecz pozwanego banku koszty zastępstwa procesowego. Stosownie do uwag Sądu Okręgowego Sąd ocenił każdą z wierzytelności z osobna, wyliczając właściwą kwotę przysługującego powódce świadczenia – uwzględniając powyżej opisane założenia.

Pierwsza wierzytelność dotyczy dłużnika o nazwie (...) Sp. z o.o. Zasądzone koszty zastępstwa opiewały na 3600 zł. Wskaźnik 65% to 2340 zł. Cena sprzedaży wierzytelności została ustalona w tym przypadku na 3267 zł, co stanowiło 1,2

% kwoty całej wierzytelności (tabela na k. 272, a także pełna – w załączniku do akt). Zatem stopień zaspokojenia banku wyniósł 1,2 % i według tego ułamka należało obliczyć premię powódki. Zatem $2340 \text{ zł} * 1,2\% = 28,08 \text{ zł}$. Powódka z tego tytułu otrzymała niespornie (k. 823) 43,20 zł. Pozwana zrealizowała więc całe zobowiązanie wobec powódki.

Druga wierzytelność została oznaczona jako D.M. O.. Koszty zastępstwa wynosiły łącznie 6.600 zł, a ułamek 65% to 4.329 zł. Wierzytelność bank sprzedał za 1.580 zł, co stanowiło 1,9% jej wartości (k. 272 i załącznik). Premia powódki wynosi więc 82,25 zł ($4.329 * 1,9\%$). Zapłacono 126,54 zł, a więc więcej od kwoty należnej. Ostateczna kwota wierzytelności przyjęta w tabeli (82.010 zł) odpowiada wartości dochodzonej w postępowaniu egzekucyjnym, gdzie należność główna z odsetkami na dzień 25.01.2007 wynosiła łącznie 76.447,61 zł (akta V Km 1710/04). Kwota z tabeli została powiększona o dalsze odsetki i koszty egzekucyjne.

Po dodaniu do ceny sprzedaży tej wierzytelności kwoty otrzymanej przez wierzyciela w ramach postępowania egzekucyjnego (135,55 zł) i tak nie zmieniło to wyniku wyliczenia Sądu, ponieważ powódka otrzymała więcej, niż proporcja zaspokojenia pozwanego.

Trzecia wierzytelność: Kopalnia (...), L. K. – koszty zastępstwa wynoszą 7.200,00 zł, z czego 65% to 4.680 zł. Pozwany Bank uzyskał zaspokojenie w kwocie 12.517 zł (k. 273 oraz załącznik), co odpowiada 0,3 %, kwoty wierzytelności. Należna powódce kwota wynosi odpowiednio 18,02 zł ($4.680 \text{ zł} * 0,3\%$), a pozwana zapłaciła 27,36 zł.

Czwarta wierzytelność: z powództwa pozwanego przeciwko M. G. (1), w której zasądzone koszty zastępstwa procesowego w wysokości 5460,00 zł. Ułamek 65% to 3.549 zł. Pozwany Bank uzyskał zaspokojenie w kwocie 3.282 zł, co stanowi 1,3 % kwoty całej wierzytelności (k. 274 i załącznik), w wyniku czego należna powódce kwota premii to 47,51 zł. Natomiast pozwana zapłaciła 72,60 zł.

Piąta wierzytelność: z powództwa pozwanego przeciwko M.E. G. - zasądzone koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7.200,00 zł, wskaźnik 65% to 4.680 zł. Pozwany Bank uzyskał zaspokojenie w kwocie 5.849 zł, czyli 0,4 % wartości początkowej (k. 275 i załącznik), w wyniku czego należna powódce kwota kosztów zastępstwa procesowego wynosi odpowiednio 20,15 zł, a pozwana zapłaciła już niespornie 28,8 zł.

Szоста wierzytelność: z powództwa pozwanego przeciwko (...) Sp. z o.o., A. P., K. T.. Z pozwu wniesionego przez bank w tej sprawie (k. 775) wynika, że kredytobiorcą była spółka, a A. P. i K. T. to poręczyciele wekslowi. Zatem wskazanie w tabeli załączonej do umowy sprzedaży wierzytelności tylko na spółkę jest wystarczające dla identyfikacji. Kwota niespłaconego kapitału w tym wypadku to 500.006, a roszczenie z pozwu to 565.006,28 zł. Wynika stąd, że doszło do częściowego zaspokojenia jeszcze przed przelewem wierzytelności. Nie było możliwości wglądu do akt komorniczych, które już nie istnieją. Jednak z postanowienia Komornika Sądowego z dnia 21 maja 2009 r. (k. 326) wynika, że wyegzekwowano kwotę 1.556,31 zł, tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Powódka w toku procesu przyznała tę okoliczność. Zatem co do tej wierzytelności wyliczenie składa się z dwóch części. Po pierwsze należy rozliczyć zaspokojenie ze sprzedaży wierzytelności. Koszty zastępstwa procesowego pierwotnie zasądzone wynosiły 9.000 zł. Ułamek 65% z nich to 5.850 zł. Wierzytelność sprzedano za kwotę 198.699 zł (k. 265 oraz załącznik). Stanowi to 21,33 % ogólnej kwoty wierzytelności. W tym stosunku premia należna powódce to 1.247,80 zł ($5.850 \text{ zł} * 21,33\%$). Do tej sumy należy jednak dodać premię za koszty zastępstwa procesowego wyegzekwowane przed sprzedażą wierzytelności, czyli 65% z 1.536,31 zł, a więc 1.011,60 zł. Suma obu kwot to 2.259,40 zł. Natomiast pozwana z tego tytułu wypłaciła powódce 1.919,70 zł. Do zasądzenia pozostaje więc jeszcze kwota 339,70 zł.

Siódma wierzytelność: (...) sp. z o.o. - zasądzone koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7.200,00 zł, 65% z nich to 4.680 zł, pozwany Bank uzyskał zaspokojenie w kwocie 26.412 zł (łącznie wskazane w trzech kolejnych pozycjach), czyli w 6,3 % (k. 275 oraz załącznik), w wyniku czego należna Powódce premia wynosi odpowiednio 294,84 zł. Pozwana zapłaciła natomiast kwotę wyższą – 453,60 zł.

Ósma wierzytelność: (...) Sp. z o.o. oraz B.W. H.. Powódka wymieniła obie te wierzytelności w osobnych pozycjach swojej listy (o numerach 8 i 9). Wierzytelności zawierające w nazwie (...) zostały wymienione w pozycjach 682 i 683 Transzy B przelewu wierzytelności. Na rozprawie w dniu 2 lutego 2018 r. (k. 903) obie strony zgodnie oświadczyły,

że dłużnik PHU (...) Sp. z o.o. oraz dłużnicy będący osobami fizycznymi o nazwisku H., to dłużnicy z tych samych dwóch umów kredytowych, przy czym spółka występuje jako dłużnik hipoteczny, a osoby fizyczne jako poręczyciele wekslowi. Potwierdza to także treść pozwu (k. 777). Zatem w tym wypadku wyliczenie premii należnej powódce musi obejmować dwie pozycje z tabeli łącznie. Koszty zastępstwa procesowego zasądzone od spółki to 7.234 zł, a 65% z nich to 4.702 zł. Z kolei koszty zastępstwa procesowego zasądzone od osób fizycznych B. i W. H. to 7.200 zł, a 65% z nich to 4.680 zł. Pozwany bank uzyskał cenę sprzedaży wierzytelności wynoszącą łącznie 144.087 zł (86.404 zł + 57.683 zł – k. 266 oraz załącznik), co stanowiło zaspokojenie w 22,3% wartości wierzytelności. Odpowiednio premia należna powódce to 2.092,21 zł (22,3% * (4.702 + 4.680)). Pozwana zapłaciła z tego tytułu 738,72 zł. Nadal do zapłaty pozostaje 1.353,49 zł.

Dziewiąta wierzytelność: J. D.. Z tytułu wykonawczego (k. 778) wynika, że ten dłużnik odpowiadał subsydiarnie za dług spółki (...), jako członek jej zarządu, co wyjaśnia wątpliwość Sądu Okręgowego. W tej sprawie zasądzone koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7200,00 zł, z czego 65% to 4.680 zł. Pozwany Bank uzyskał zaspokojenie w kwocie 258 zł, co wobec kwoty całej wierzytelności wynoszącej 458.869 zł daje wynik bliski zeru. Zapłacone powódce 3,60 zł wyczerpuje zobowiązanie.

Dziesiąta wierzytelność: J. F. - zasądzone koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7.260,00 zł, a 65% z nich to 4.719 zł, pozwany Bank uzyskał zaspokojenie w 0,7% (k. 275 oraz załącznik) w wyniku czego należna jej premia wynosi odpowiednio 31,96 zł. Pozwana wypłaciła 48,6 zł, a więc większą kwotę.

W rezultacie powyższych wyliczeń Sąd zasądził na rzecz powódki kwotę 1.693,19 zł z tytułu niedopłaty premii związanej ze sprawą (...) Sp. z o.o. oraz H..

Ustawowe odsetki zasądzone na podstawie art. 481 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p. począwszy od dnia 1 października 2008 r., zgodnie z żądaniem powódki. Według niespornej okoliczności do przelewu wierzytelności doszło 28 września 2008 r. Zatem z datą zaspokojenia pracodawcy doszło do realizacji przesłanki wynikającej z art. 22⁴ ust. 2 ustawy o radcach prawnych i tym samym premia stała się wymagalna.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd wydał w oparciu o przepis art. 100 Kpc, zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powódka w toku procesu otrzymała od pozwanej łączną kwotę 3.462,72 zł. Po dodaniu do tego kwoty zasądzonej wyrokiem daje to łącznie 10% z dochodzonego roszczenia (sprzed cofnięcia pozwu). Na koszty poniesione przez obie strony składają się koszty zastępstwa procesowego za: postępowanie przed sądem I instancji 1.800 zł, postępowanie apelacyjne – 900 zł, postępowanie zażaleniowe – 450 zł (§ 11 ust. 1 pkt 2 w związku z § 6 pkt 5 oraz § 12 ust. 1 pkt 1 i § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, obowiązującego w chwili wniesienia powództwa). Poza tym powódka poniosła koszt w postaci 30 zł opłaty od apelacji, a pozwana – 30 zł opłaty od zażalenia. Stosunkowe rozdzielanie tych kosztów według 90% wygranej pozwanej daje 2.544 zł na rzecz strony pozwanej. Sąd nie znalazł przy tym szczególnych podstaw do zastosowania wyjątku z art. 102 k.p.c. Powódka, jako radca prawny, ma wysoką świadomość podstawy wnoszonego powództwa, a także konsekwencji wynikających z art. 98 §1 k.p.c. w razie przegrania sporu.

Zgodnie z treścią art. 477² § 1 Kpc zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika. Wynagrodzenie powódki było wyższe od zasądzonej kwoty, stąd rygor na cały punkt II.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

7.03.2018